سیاست در ایران

چرا غافلگیر می شویم ۶

عبدی: راهی برای احیای اصلاحات وجود ندارد ..

تغییر دادستان تهران شایعه است ۷

پیشنهاد تشکیل آژانس انرژی اتمی اسلامی ...

سیاست در جهان

نفت بولیوی را مورالس ملی کرد ۸

استعفای فرستاده ویژه گروه چهارجانبه .....

گفت و گوی الجزیره با دکتر رمضان عبدالله ... ۹

بی میلی اروپایی ها نسبت گسترش اتحادیه اروپایی

اقتصاد و بورس

گفت و گو با وزیر نیرو ۱۰

ساخت ۷۰۰ هزار مسکن ارزان قیمت .....

حفظ شاخص ۱۱

تصویب اساسنامه شرکت کارگزاری سهام ....

بازار

پژو آریان ایرانی در ترکیه ۱۲

ثبات یکباره در بازار طلا .....

دیپلماسی

اروپا در حصار بسته جنگ سرد

محسن مسرت

ترجمه: احمد احقاری

غیرقابل تصور اما واقعی است که چگونه اروپا به عنوان بزرگ‌ترین قدرت تجارت جهانی، قاره روشنگری، مهد دموکراسی، ادبیات، علوم و آثار برجسته هنری کلاسیک و مدرن توسط زرادخانه‌های فکری آن سوی آتلانتیک- با ساختاری مرموز و شبه‌مافیایی و عملکردی به شدت بی‌شرمانه ـ اغفال شود. موضوع بر سر جنگ است و صلح که چیزی اساسی‌تر و مهم‌تر از آن موجود نیست. به راستی چه اتفاقی افتاده است؟

کشورهای سه‌گانه اروپایی یعنی آلمان، فرانسه و انگلستان در اواسط ماه فوریه نقش خود را در سناریو نوشته شده توسط نو محافظه‌کاران آمریکایی به پایان رسانده و اعلام کردند که دیپلماسی آنها در نزاع اتمی ایران شکست خورده است. متعاقب آن شورای حکام سازمان بین‌المللی انرژی اتمی تصمیم گرفت پرونده ایران را به شورای امنیت سازمان ملل، یعنی به دست ایالات متحده آمریکا بسپارد. نومحافظه‌کاران از این راه به هدفی که از مدت‌ها پیش بر روی آن کار کرده بودند، بسیار نزدیک شدند. البته پیش‌فرض واشینگتن که ایران پیشنهاد روسیه را رد می‌کند غلط از آب درآمد. از دید واشینگتن غیرممکن به‌نظر می‌آمد که تهران وابستگی صنایع هسته‌ای خود را از غرب با وابستگی به روسیه جایگزین کند. واکنش تهران البته مطابق با نقشه ایالات متحده نبود و برای آن که جلوی بلندپروازی‌های جنگ‌طلبانه آمریکایی‌ها مانع ایجاد کند به طور کاملاً غافلگیرانه توافق خود را با طرح روسیه اعلام کرد. طرح روس‌ها از این قرار بود که:

الف- غنی‌سازی اورانیوم در چارچوب برنامه انرژی اتمی ایران اساساً در روسیه اجرا می‌شود.

ب- تعدادی محدود از متخصصین ایرانی در مسئولیت سرپرستی این پروژه سهیم می‌شوند.

ج- ایران تنها به خاطر هدف‌های تحقیقاتی و آزمایشگاهی مجاز است به میزانی محدود غنی‌سازی اورانیوم را زیر نظر کنترل شدید بین‌المللی در خاک خود انجام دهد.

آلمان و فرانسه به طور ضمنی موافقت خود را اعلام کردند و تنها موافقت واشینگتن با این طرح باقی مانده بود. بوش، چنی و رامسفلد هرگز در خواب هم نمی‌دیدند که تن به پیشنهادی باید دهند که پایه‌های مقبولیت رسالت خود را یعنی «دموکراتیزه کردن» خاورمیانه با جنگی جدید، سست کند. تمام تلاش‌های سرگئی لاوروف وزیر خارجه روسیه برای اثبات قابل قبول بودن طرح روسیه و این که ایران واقعاً از غنی‌سازی اورانیوم با چنین شرایطی صرف‌نظر می‌کند، در ملاقاتی که با رهبری ایالات متحده در ۷ مارس داشت، بی‌اثر ماند و بوش پیشنهاد روسیه را به شدت رد کرد. لاوروف در همان روز در حضور خبرنگاران حیرت‌زده گفت که طرحی پیشنهادی از سوی روسیه «وجود ندارد». همزمان دیک چنی ایران را به‌رغم تغییر موضع غیرقابل‌باورانه‌اش طی مراسمی علنی تهدید کرد که «جامعه جهانی آمادگی همه نوع» درگیری سهمگین با ایران را دارد. ساعتی بعد هم احمدی‌نژاد که پس از مجادله‌های شدید با اصلاح‌طلبان از پذیرش پیشنهاد روسیه خبر داد، اعلام کرد که چنین طرحی «وجود ندارد» و به تهدیدات چنی چنین پاسخ داد: «کسی که سعی کند حقوق ایران را نقض کند، به طرز ناراحت‌کننده‌ای پشیمان خواهد شد.»

دست‌کم این جواب منفی واشینگتن به راه‌حلی که می‌توانست به معضل اتمی ایران خاتمه دهد، می‌بایستی چشم‌های دیپلمات‌های اروپایی را باز می‌کرد، چرا که در این پاسخ منفی نشانه‌های صریح و بارزی از جنگ‌طلبی واشینگتن قابل مشاهده است. واشینگتن با موضع مخالف خود و گفتن نه به راه‌حلی که چه‌بسا می‌توانست توسط خود جامعه اروپا هم عرضه شود، برهان آشکاری بر این واقعیت به دست داد که بوش و هم‌مسلکان نو محافظه‌کار او با فریب جامعه جهانی به دنبال هدف‌هایی کاملاً مغایر با جلوگیری مسالمت‌آمیز از ساخت بمب‌های اتمی ایران است. در چنین شرایطی کشورهای سه‌گانه اروپایی آلمان، فرانسه و انگلستان این امکان را داشتند که خود را از دام نو محافظه‌کاران ایالات متحده رها سازند، دامی که از حدود یک سال قبل تهیه شده بود و اروپایی‌ها با ساده‌لوحی تمام در آن افتادند. با این وجود آنها باز هم ترجیح دادند چشم‌های خود را همچنان بسته نگه دارند. سولانا، استراو و اشتاین‌مایر حتی پا را فراتر از این نهاده و همگام با نو محافظه‌کاران ایالات متحده تعجیل کردند که شکست طرح روسیه را هم به پای ایران بنویسند.

سئوال اینجا است که آیا برداشت نویسنده این مقاله کمی انحرافی نیست؟ آیا نسبت دادن حماقتی اینچنین بزرگ به اروپایی‌ها، برآوردی اشتباه نیست؟ آیا برداشتی بر این پایه که تنها «احمق‌ترین آدم‌ها گور خود را به دست خود می‌کنند» و افسار خود را به دست ایالات متحده می‌سپارند و داوطلبانه از زیاده‌خواهی‌های هژمونی‌طلبانه واشینگتن که بار آن بر شانه خود اروپایی‌ها خواهد بود، پشتیبانی می‌کنند، خطا است؟ پاسخ به این پرسش‌های برحق و مرکزی و اثبات صحت و استحکام پایه‌های تجزیه و تحلیل من از وقایع هفته‌های اخیر، قطعاً نیازمند استدلالی معقول و منطقی است.

باید اذعان کرد که خود اصلاح‌طلبان تحت رهبری خاتمی از آغاز مذاکرات دیپلماتیک با کشورهای سه‌گانه اروپایی در اکتبر ۲۰۰۳ از مخالفان سرسخت چشم‌پوشی درازمدت از غنی‌سازی اورانیوم و نیز از حقی بودند که بر طبق معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای ان‌پی‌تی متعلق به تمام کشورها است. تندروهایی هم به طور قاطع‌تری به مخالفت با این پیشنهاد غیر عملی غرب که ایران را به طور مجزا از حقوق مندرج در این معاهده مستثنی می‌کند، برخاستند. با این وجود با حدسی قریب به یقین می‌توان از این واقعیت که در اواخر فوریه در نظرات تهران تغییراتی به وجود آمده است، دفاع کرد. این تغییر نتیجه کار اقناعی رفسنجانی برای تائید گرفتن از اوایل ژانویه تا اواخر فوریه بوده است. صحبت‌ها و بحث‌های داخلی و قبل از همه سخنان حسن روحانی از پیروان رفسنجانی و مسئول شورای امنیت ملی و رئیس هیات مذاکره‌کنندگان ایرانی در دولت خاتمی در این رابطه نقش اساسی و مهمی ایفا کرده است. او در سخنرانی‌ای در اواسط ماه فوریه چنین گفت: «اختلاف بین آمریکا هم در برخی موارد وجود دارد ضمن اینکه در کل در بحث هسته‌ای هدف واحدی دارند اما این سئوال که همه با چرخه سوخت ما مخالفند پس چه راهی وجود دارد؟ باید عرض کنم که ما به یک فرصت نیاز داریم تا بتوانیم این توانمندی خود را به فعلیت برسانیم. یعنی اگر ما یک روزی بتوانیم این چرخه را کامل کنیم و دنیا در برابر عمل انجام شده قرار بگیرد، در آن صورت قضیه فرق می‌کند. دنیا نمی‌خواست پاکستان به بمب اتمی برسد و برزیل هم چرخه سوخت داشته باشد، ولی برزیل به چرخه سوخت و پاکستان هم به بمب رسیدند و بعد دنیا با آنها تعامل کرد. اشکال ما این است که به هیچ‌یک نرسیده‌ایم ولی در آستانه آن قرار داریم.» روحانی پس از توجه به خطای لفظی خود، صحبت‌های خود را این گونه تصحیح کرد: «در مورد ساخت بمب اتمی که هیچ‌گاه نمی‌خواهیم به سمت آن حرکت کنیم ولی در مورد چرخه سوخت هم هنوز به طور کامل به آن دست پیدا نکرده‌ایم. اتفاقاً مشکل اصلی ما همین است. من فکر می‌کنم نباید در این مسئله خیلی عجله کرد. ما باید یک مقدار حوصله به خرج دهیم و برای شکستن تعلیق مناسب‌ترین زمان را پیدا کنیم. اگر بخواهیم با مخالفت غرب فعالیت غنی‌سازی را آغاز کنیم باید بهترین زمان و بهترین شرایط را پیدا کنیم و اگر هم قصد داریم تعامل کنیم، باید همه توان و امکانات را برای این هدف به کار گیریم، نباید عجله کنیم و باید خیلی حساب شده حرکت کنیم.»

ظاهراً این استدلال روحانی تاثیر نهایی را در تغییر موضع ایران گذارده است. به بیانی روشن او می‌خواهد به جناح‌های تندرو بفهماند که ایران همانند پاکستان یا برزیل قادر نیست از استراتژی دوگانه‌ای پیروی کند که براساس آن از راه‌های قانونی مندرج در قرارداد منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای با تسلط بر تکنولوژی چرخه کامل سوخت اتمی از توانایی ساخت سلاح اتمی که در این معاهده منع شده است، بهره‌مند شود. از دید او این سیاست شکست خورده و باید ایران با این مسئله کنار بیاید. نو محافظه‌کاران ایالات متحده با استدلالاتی از این قبیل که «چرا باید به ایران اعتماد کنیم؟» و تکرار ماهرانه آن در هر موقعیتی، دیگر پرده ابهامی بر مقاصد خود باقی نگذاردند. همین طور مسلم شده است که سیاست آنها از همان ابتدا بر این پایه استوار بوده است که کلیه تلاش‌های دیپلماتیک مثلث اروپایی و دولت روسیه را بی‌ارزش و اعتبار بسازد. سام گاردین سرهنگ سابق نیروی هوایی ایالات متحده و کارشناس امور استراتژیک در آکادمی جنگ ایالات متحده در برنامه مونیتور که از شبکه ARD تلویزیون آلمان در ۲۳ فوریه ۲۰۰۶ پخش شده بود، گفت: «مدت‌های مدیدی است که مقرر شده صداقت و راستی ایرانی‌ها انکار شود، حتی اگر آنها تن به تمام خواسته‌های واشینگتن بدهند.» نو محافظه‌کاران بلندمرتبه‌ای مانند جان بولتون نماینده ایالات متحده در سازمان ملل و ریچارد پرل طراح جنگ عراق به دفعات مکرر شکی در این واقعیت باقی نگذاشتند که «ایالات متحده آمریکا در صورت ضرورت، به تنهایی دست به اقدام خواهد زد.» این افراد با کمال تعجب کاملاً آشکار از مقاصد خود سخن می‌گویند و به هر آنچه می‌گویند، عمل هم می‌کنند. اگر چشم‌ها و گوش‌های ما همانند زنان و مردان سیاستمدار آلمانی و اروپایی بسته نباشد، می‌توانیم به دقت ببینیم و دقیق گوش کنیم که این ره به کدام سو می‌رود. به اعتقاد طراحان دورنگر ایالات متحده سیاست هژمونی‌طلبانه آمریکا در ایران وارد بازی به مراتب مهم‌تری نسبت به آنچه در عراق گذشته و می‌گذرد شده است. تلاش‌های بوش برای انجام رسالت الهی خویش در ترکیب با منافع هژمونی‌طلبانه ایالات متحده آمریکا برای آن که رهبری جهان را همچنان تا چند دهه دیگر در اختیار خود داشته باشد، تبدیل به یک معجون انفجارآمیز و خطرناک شده است. سیاست بنیادگرایان ایالات متحده برای فردی چون ساموئل هانتینگتون خالق فرضیه «جنگ تمدن‌ها» هم به تدریج حالتی ناراحت‌کننده به خود می‌گیرد. مواضع او مبنی بر این که دموکراتیزه کردن کشورهای اسلامی باید از درون خود این کشورها برخیزد، شنونده‌ای پیدا نمی‌کند. فرانسیس فوکویاما که پس از فروپاشی اتحاد شوروی پایان تاریخ را گمان زده بود نیز مدت‌های مدیدی است که با موضع‌گیری صریح، از این بازی با آتش نو محافظه‌کاران با صدای بلند و شدید فاصله گرفته است. به نظر می‌رسد که سیاستمداران برجسته اروپایی همچنان در حصار بسته فضای جنگ سرد محبوس مانده‌اند. فضایی که در آن احزاب و دولت‌های اروپای غربی از ترس بمب‌های اتمی اتحاد شوروی چشم و گوش بسته و بدون ایراد کوچک‌ترین انتقادی به سیاست‌های آمریکا به هر ساز ایالات متحده می‌رقصیدند. آنها در این فضا منجمد شده‌اند و هنوز به درک این نکته دست نیافته‌اند که پایه‌های سیاست امنیتی اروپا مدت‌ها است نقش وابستگی خود به ایالات متحده را از دست داده و این که امکانات قائم‌به‌ذات و متکی به خود برای پیشبرد سیاست‌هایی برای حل نزاع‌های منطقه‌ای از راه دیپلماتیک و مسالمت‌جویانه بسیار افزایش یافته است. نخبگان سیاسی اروپا هنوز هم درک نکرده‌اند که نومحافظه‌کاران ایالات متحده برای سیاست ماجراجویانه تازه خود در ایران که به مراتب خطرناک‌تر از جنگ عراق است، تنها حداقلی ۳۰ درصدی از آرای آمریکایی‌ها را در داخل کشور خود دارند. آنها این را هم نفهمیدند که اروپا در مسئله ایران تنها نقش احمق‌های مفید را برای توجیه اخلاقی مقاصد نامشروع آمریکایی‌ها بازی می‌کند، درست همان‌گونه که مورد نظر آمریکا بوده است. آمریکا برخلاف مورد عراق که یک‌جانبه و مجزا دست به عمل زده بود و کشورهای غرب اروپا را که در این عمل همراهی نکرده بودند با دادن لقب اروپای قدیمی به باد تمسخر گرفته بود، این بار دست به نمایش همراهی و همگامی زده است. تو، ای اروپای بیچاره، چقدر از امکاناتی که برای تاثیرگذاری در سیاست جهان از راه‌های غیر زورمدارانه برخوردار بوده‌ای، عقب مانده‌ای؟ تصادفی نیست که ولادیمیر پوتین این احساس را داشته باشد که در نزاع اتمی با ایران جای خالی یک نیروی جدی را که مستقل از منافع ایالات متحده عمل کند، ماهرانه پر کند. زبیگنوف برژینسکی در بحث علنی خود با یوشکا فیشر در اواخر فوریه در واشینگتن به درستی بر این نکته ایراد گرفت که «اروپا از فقدان قدرت رهبری رنج می‌برد». . . «در حالی که آمریکا بیش از حد از آن بهره‌مند است.» ظاهراً سیاستمدارانی نظیر ویلی برانت و یا فرانسوا میتران در اروپا از زمره موارد نایاب شده‌اند. استعدادهایی نظیر یوشکا فیشر ترجیح داده‌اند هوش خود را جایگزین کلاه‌های دکترای افتخاری از تل‌آویو و حیفا و تازگی‌ها از هاروارد کنند. به نظر می‌رسد که استعدادهای دیگر سیاسی هم معیارهای اخلاقی را و هر آنچه در راستای اهداف و علایق انسانیت و رفاه عمومی قرار می‌گیرد، از روح نولیبرالیستی حاکم بر زمان می‌زدایند. آیا امیدی مانده است که جامعه متمدن اینک با صدای بلند به سخن آید تا سیاستمداران اروپا را از خواب شیرین واقعیت‌گریزی و بی‌مسئولیتی بیدار کند، جریان حوادث را دگرگون سازد و از هر نوع حمایتی برای یک ماجراجویی جنگی تازه توسط زرادخانه‌های فکری ایالات متحده اساساً دوری کند. آیا هنوز سیاستمداران شجاع و پردلی پیدا می‌شوند که همانند راهی که شرودر تنها تا نیمه آن را پیمود، نیاز زمانه را دریابند و با نه گفتن، قدرت ایالات متحده را که مدت‌ها است از نظر اخلاقی در کشور خود از اعتبار افتاده، همچون حباب‌های ترکیده از بین ببرد؟ این پرسش‌ها همچنان بی‌پاسخ می‌مانند.

* اصل آلمانی این مقاله در مجله آلمانی

(Blätter für deutsche und internationale Politik Mai 2006)

به چاپ رسید.

خبرها

رویکرد گام به گام مانع شکاف آمریکا و اروپا

شرق: آنگلا مرکل صدراعظم آلمان برای دومین بار طی چهارماه اخیر به ایالات متحده سفر کرده است تا با تدوین استراتژی مشترک در قبال ایران از تکرار تجربه عراق و شکاف عمیق آمریکا و اروپا بر سر نحوه برخورد با آن جلوگیری کند. هر چند سفر ماه ژانویه مرکل به واشینگتن موفقیت‌آمیز بود اما بسیاری تحلیلگران بر این عقیده‌اند که سایه بحران هسته‌ای ایران بر ملاقات جاری بوش و مرکل، بار دیگر روابط دو طرف را در آستانه تهدید قرار داده است. استفان زابو یک کارشناس در دانشگاه جان هاپکینز می‌گوید: «ایران روابط آمریکا و اروپا را تهدید می‌کند.» خبرگزاری رویترز می‌نویسد: مرکل می‌خواهد موضع روسیه و چین - اعضای کلیدی شورای امنیت - که مخالف اعمال تحریم هستند را به مواضع غرب نزدیک کند و در عین حال دولت بوش را مجاب کند که رویکردی گام‌به‌گام در قبال ایران اتخاذ کند. این در حالی است که بوش از متحدان اروپایی خود می‌خواهد از گزینه مطلوب آمریکا یعنی اعمال تحریم علیه ایران حمایت کنند اما مرکل بر این عقیده است که تنها اقدامات گام به گام از ایجاد شکاف میان آمریکا و اروپا جلوگیری می‌کند. صدراعظم آلمان در جریان سفر هفته گذشته خود به روسیه این نکته را خاطرنشان ساخت که ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه با به کارگیری گزینه تحریم مخالف است اما با اقدامات قاطع‌تر در مورد ایران مخالفت نخواهد کرد. کرستن ویت مسئول هماهنگی امور آلمان - آمریکا در وزارت امور خارجه آلمان می‌گوید: «برای حفظ اتحاد، آلمان و آمریکا باید نشان دهند که به راهکار می‌اندیشد.

افتتاح کنسولگری ایران در بصره

ایسنا: خبرگزاری عراق به نقل از کاردار ایران در بغداد گزارش کرد که به زودی کنسولگری تهران در بصره افتتاح خواهد شد. این خبرگزاری به نقل از حسین ذوالانوار، کاردار ایران در بغداد اعلام کرد که به منظور تحکیم روابط دو کشور و تسهیل دریافت ویزا برای شهروندان عراقی جهت سفر به ایران، کنسولگری ایران در بصره به زودی افتتاح می‌شود. به گفته ذوالانوار، کنسولگری ایران در بصره و همچنین کنسولگری این کشور در کربلا از سال ۱۹۸۰ یعنی آغاز جنگ عراق و ایران از سوی رژیم صدام بسته شد. این مقام ایرانی اظهار داشت که کشورش اواخر سال گذشته کنسولگری ایران در کربلا را بازگشایی کرده است و کنسولگری این کشور در بصره نیز طی چند روز آینده بازگشایی خواهد شد به گونه‌ای که شهروندان عراقی مقیم جنوب این کشور می‌توانند برای سفر به ایران از این کنسولگری ویزا دریافت کنند.

لاریجانی به ترکیه می‌رود

ایسنا: وزارت امور خارجه ترکیه اعلام کرد که علی لاریجانی به منظور مذاکره درباره برنامه هسته‌ای ایران در تاریخ هشتم ماه مه (۱۸ اردیبهشت) به آنکارا سفر خواهد کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، وزارت امور خارجه ترکیه در بیانیه‌ای اعلام کرد: علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران در این سفر با رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه، عبدالله گل، وزیر امور خارجه و ایگیت آلپاگون، رئیس شورای امنیت ملی این کشور دیدار خواهد کرد.

اقدام نظامی علیه ایران پیامدهای ویرانگری خواهد داشت

ایسنا: وزیر امور خارجه بحرین تاکید کرد که ایران حق دارد فناوری هسته‌ای برای اهداف صلح آمیز در اختیار داشته باشد، زیرا کشوری مستقل است که به دنبال پیشرفت و رفاه است. به گزارش خبرگزاری کویت، شیخ خالد الخلیفه، وزیر امور خارجه بحرین به تلویزیون این کشور گفت که کشورهای حاشیه خلیج فارس نسبت به نیروگاه بوشهر نگران هستند؛ زیرا این نیروگاه به این کشورها نزدیک است. وی افزود: نیروگاه بوشهر در حدود ۱۲۰ کیلومتری سواحل بحرین قراردارد و به کشورهای خلیج (فارس) نزدیکتر است تا تهران. شیخ خالد با اشاره به فجایعی که در رابطه با راکتورهای هسته‌ای در جهان رخ داده است گفت که اگر چنین اتفاقی در منطقه خلیج فارس رخ دهد منبع خطر و تهدید برای مردم ما خواهد بود و هر رهبر عاقلی نسبت به این مسئله نگران خواهد بود. وزیر امور خارجه بحرین از ایران خواست با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به طور کامل همکاری کند و به پیمان منع اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (ان. پی. تی) پایبند باشد. وی تاکید کرد که هیچ کس در منطقه نمی‌خواهد اقدام نظامی علیه ایران را شاهد باشد. وزیر امور خارجه بحرین گفت: اگر چنین اتفاقی رخ دهد پیامدهای ویران‌کننده‌ای به دنبال خواهد داشت.

دیدار با سید حسن نصرالله

ایسنا: سیدحسن نصرالله در دیدار با سفیر ایران در لبنان بر وجود روابط صادقانه و برادرانه لبنان و ایران تاکید کرد. به گزارش پایگاه اینترنتی المحیط، سیدحسن نصرالله، دبیرکل حزب‌الله لبنان در ضیافتی که از سوی این حزب و با حضور مسعود ادریسی، سفیر ایران در لبنان ترتیب داده شده بود اظهار داشت: جمهوری اسلامی ایران از زمان تاسیس تاکنون در کنار مردم و مقاومت لبنان ایستاده و چیزی جز خیر و مصلحت مردم لبنان را نخواسته و در تمامی عرصه‌های شیعی، اسلامی و ملی با مردم لبنان متحد می‌باشد. وی با اشاره به طرح‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی در منطقه که بر ایجاد فتنه و آشوب بین امت مسلمان استوار است تاکید کرد: ما می‌توانیم از این طرح‌ها فراتر رفته و مکر و نیرنگ آنها را خنثی کنیم.

خبرها

علی لاریجانی: به راه‌حل جدیدی نیاز است

علی لاریجانی ضمن تاکید بر تداوم غنی‌سازی اورانیوم در ایران گفت که برای حل مسئله هسته‌ای ایران به راه‌حل جدیدی نیاز است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان در گفت‌وگو با شبکه خبری سی. بی. اس اظهار کرد: اکنون که ایران اورانیوم را غنی‌سازی کرده این یک بازی جدید است و مستلزم راه‌حل جدیدی است؛ ما نمی‌توانیم بر راه‌حل‌های گذشته اصرار ورزیم. لاریجانی در پاسخ به این سئوال که آیا ایران به درخواست‌های بین‌المللی برای توقف برنامه غنی‌سازی‌اش عمل خواهد کرد؟ گفت: خیر. آژانس بین‌المللی انرژی اتمی روز جمعه در گزارشی اعلام کرد که ایران درخواست سازمان ملل برای توقف غنی‌سازی را نادیده گرفته است. تهران همواره تاکید کرده است که برنامه هسته‌ای این کشور دارای اهداف منحصراً صلح‌آمیز است و از حق خود برای در اختیار داشتن این فناوری صلح‌آمیز عقب نخواهد نشست. علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی در گفت‌وگو با شبکه خبری سی. بی. اس اظهار کرد: اکنون که ایران اورانیوم را غنی‌سازی کرده این یک بازی جدید است و مستلزم راه‌حل جدیدی است؛ ما نمی‌توانیم بر راه‌حل‌های گذشته اصرار ورزیم.

یک مقام کمیسیون اروپا امروز به ایران سفر می‌کند

ایرنا: یک مقام آگاه وزارت امورخارجه روز سه‌شنبه اعلام کرد، «پاتریک لوران» رئیس اداره خلیج فارس بخش کمیته روابط خارجی کمیسیون اروپا، به درخواست خود امروز به تهران سفر می‌کند. وی افزود: در این سفر دوروزه، دو تن از کارشناسان بخش روابط خارجی و کمک‌های توسعه‌ای و بشردوستانه کمیسیون اروپا، وی را همراهی خواهند کرد. این مقام آگاه افزود: لوران ملاقات‌هایی با مسئولین ذیربط در ادارات منطقه‌ای و بین‌المللی وزارت امور خارجه خواهد داشت و کمک‌های کمیسیون اروپا به سازمان‌های غیردولتی فعال در زمینه مبارزه با مواد مخدر را پیگیری خواهد کرد. کمیسیون اروپا بازوی اجرایی اتحادیه اروپا و مسئول پیگیری مذاکرات تجاری با کشورهاست.

paxan

INVITATION FOR EMPLOYMENT

Paxan Corporation, as a highly reputable detergent, hygienic, and cosmetic manufacturer for its marketing expansion plan is looking for qualified person (Male/Femal) for the abroad Sales & Marketing Department for the following positions:

- Area Sales Supervisor
- Advertising Supervisor
- Brand (Product) Supervisor

Applicants with the required qualifications described below are required to send their resume in English along with a recent photo to: P.O.Box: 15875–6478 not later than 10 days from the date of this invitation notice.

- Graduated in engineering or commercial from a well-known university.
- Minimum 3 years of experience in Sales, Marketing, or Advertising preferebly in F M C G.
- Computer skills.
- Personal skills; very positive, active, self-motivate, and ability to work in team.
- Ready for frequent traveling abroad with no limitation.
- Maximum 35 years old.